

Prima instanță; Judecătoria Buiucani mun. Chișinău (jud: C. Ursachi)
Instanța de Apel: Curtea de Apel Chișinău (jud; N. Vascan, V. Negru, E. Fistican)

ÎNCHEIERE

06 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului
Judecătorii

Tatiana Vieru
Mariana Pitic
Oleg Sternioală

examinînd chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Bîzgu Anatolie împotriva deciziei din 09 martie 2016 a Curții de Apel Chișinău,
adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Bîzgu Anatolie împotriva Ministerului Justiției al RM privind constatarea încălcării dreptului la examinarea pricinii în termen rezonabil, repararea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă :

La 18 septembrie 2015 Bîzgu Anatolie a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al RM privind constatarea încălcării dreptului la examinarea pricinii în termen rezonabil, repararea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, la 02 noiembrie 2011 reclamantul a depus la Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău cerere de chemare în judecată împotriva Procuraturii Generale a RM cu privire la obligarea aducerii scuzelor oficiale din numele statului în forma scrisă pentru tragerea neîntemeiată la răspundere penală.

La 24 aprilie 2012 a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Finanțelor al RM, intervenienți accesorii Procuratura Generală, Ministerul Afacerilor Interne cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală și ale procuraturii.

Prin încheierea din 05 iulie 2012 a judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău s-a dispus conexarea pricinilor.

Prin hotărârea din 04 martie 2014 a judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău, menținută prin decizia din 07 octombrie 2014 a Curții de Apel Chișinău s-au respins acțiunile înaintate de Bîzgu Anatolie.

Prin decizia din 05 februarie 2015 a Curții Supreme de Justiție s-a admis recursul declarat de Bîzgu Anatolie; s-a casat decizia din 07 octombrie 2014 a Curții de Apel Chișinău și s-a trimis pricina la rejudecare în ordine de apel, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 23 iulie 2015 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul depus de Bîzgu Anatolie; s-a casat hotărârea din 04 martie 2014 a judecătoriei Rîșcani mun.

Chișinău și s-a emis o nouă hotărâre de admitere parțială a acțiunii.

La 21 august 2015 Bîzgu Anatolie a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 iulie 2015.

Menționează reclamantul că, examinarea pricinii se efectuează cu încălcarea termenului rezonabil, fiindu-i încălcat dreptul la un proces echitabil garantat de art. 6 Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale.

Solicită reclamantul constatarea încălcării dreptului la examinarea în termen rezonabil a cauzei civile la cererea de chemare în judecată înaintată de Bîzgu Anatolie împotriva Procuraturii Generale cu privire la obligarea aducerii scuzelor oficiale din numele statului în forma scrisă pentru tragerea neîntemeiată la răspundere penală și la cererea de chemare în judecată împotriva Ministerului Finanțelor al RM, intervenienți accesorii Procuratura Generală, Ministerul Afacerilor Interne cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală și ale procuraturii; încasarea de la bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției, în beneficiul său a prejudiciului moral în mărime de 200000 euro și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 09 noiembrie 2015 a judecătorei Buiucani mun. Chișinău s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Bîzgu Anatolie; s-a constatat violarea dreptului la examinarea cauzei în termen rezonabil, stabilit de art. 6 CtEDO; s-a încasat de la bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției, în beneficiul lui Bîzgu Anatolie suma de 2000 lei cu titlu de prejudiciu moral. În rest, pretențiile au fost respinse ca neîntemeiate (f.d. 39, 42-50).

Prin decizia din 09 martie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul depus de Ministerul Justiției al RM; s-a casat hotărârea din 09 noiembrie 2015 a judecătorei Buiucani mun. Chișinău și s-a pronunțat o hotărâre nouă de respingere a acțiunii depuse de Bîzgu Anatolie. Totodată, s-a respins apelul depus de Bîzgu Anatolie.

La data de 29 aprilie 2016 Bîzgu Anatolie a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd casarea hotărîrilor judecătorești cu pronunțarea unei noi hotărîri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că hotărîrile instanțelor ierarhic inferioare sunt ilegale, neîntemeiată și pasibile de a fi casate, deoarece au fost aplicate eronat normele de drept material și de drept procedural.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Materialele pricinii atestă că decizia contestată a fost expediată în adresa participanților la proces, conform scrisorii de însoțire, la data de 25 aprilie 2016 (f.d. 104), iar recursul a fost declarat de către Bîzgu Anatolie la data de 29 aprilie 2016. Deci, Completul reține că recursul a fost declarat în termen.

Examinînd temeiurile recursului declarat de către Bîzgu Anatolie, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate

la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Bîzgu Anatolie nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurbate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebaït și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de către Bîzgu Anatolie ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă,

completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de către Bîzgu Anatolie împotriva deciziei din 09 martie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecătorii:

Mariana Pitic

Oleg Sternioală